

*Reuten,
Jacobus Mathijs
(*1859 + 1942)*

Sint Antoniushoeve te Slek

De heer **Jacques Reuten**, geboortig uit de gemeente Echt, die destijds te Amersfoort woonde en zich hoofdzakelijk met de handel in mijnhout bezig hield, pachtte in 1893 van de gemeente Echt een oppervlakte van 120 H.A. tegen een pacht van f 4.50 per H.A. voor een termijn van 33 jaren met 25 optiejaren.

Partij trekkende van de ervaringen, door van Ophoven opgedaan, en zoveel mogelijk de door hem ondervonden bezwaren en moeilijkheden ontwijkende, ging hij, na de bodem ontwaterd en voor zover nodig genivelleerd te hebben, onder aanwending van een ruime hoeveelheid kalk ($\pm$ 3000 K.G. per H.A.) in 't eerste najaar diep ploegen en liet toen een half jaar lang de aldus toeberede bodem op wintervoor liggen, opdat die door de werking der kalk zo goed mogelijk ontzuurd zou worden en opdat door inwerking van licht en lucht en vooral ook van de vorst, de structuur zou verbeteren.

't Ging den heer Reuten op zijn nieuwe bedrijf het ene jaar goed en een volgend jaar wat minder, maar over 't algemeen was hij toch zo tevreden over de behaalde resultaten, dat hij in 1898 meende zijn ontginningsbedrijf te mogen uitbreiden. In dat jaar pachtte hij van de gemeente Maasniel tegen f 5 pacht per jaar en per H.A. een oppervlakte van 42 H.A. voor een termijn van 40 jaren; twee jaar later, in 1900, kocht hij, tegen slechts f 25 per H.A., van de gemeente Beesel een oppervlakte van 115 H.A. slecht bos en woeste grond, welke oppervlakte hij in 1903 weer verkocht na de bossen gerooid, de stopen uitgetrokken, en de bodem genivelleerd en geploegd te hebben. In 1904 pachtte hij weer een terrein van de gemeente Echt, ter oppervlakte van slechts 48 H.A. De heer **Burger**, de energieke Noord-Hollander, aan wie de heer Reuten de door hem gepachte grond heeft onderverhuurd, akkervruchten gewonnen worden, die met de beste, welke ooit in de zeepolders gegroeid zijn, kunnen wedijveren, zoowel wat betreft de kwaliteit als wat aangaat de opbrengst per hectare.

Dadelijk nadat hij zich als pachter achter het trappistenklooster Lilbosch gevestigd had, begon hij voor de voorbereiding van zijn akkers zulke ongehoorde hoeveelheden kunstmest te gebruiken, dat hij 't, naar de onderstelling van de boeren uit de buurt, geen drie jaar uit zou houden. Ze vonden 't al erg veel om voor iedere hectare een bedrag van f 40 à f 50 per jaar aan mest te besteden en ze noemden 't geld vermorsen om, zoals Burger deed, voor dat doel f 125 à f 130 uit te geven.

In hun kortzichtigheid verzuimden ze echter te berekenen, dat het meerdere bedrag aan mest uitgegeven - mits de toe te dienen meststoffen oordeelkundig gekozen werden - een zoveel grotere opbrengst gaf, dat de hogere waarde daarvan vaak het dubbele bedroeg van het extrabedrag, aan de voorbereiding van de akkers besteed.

Maar nu beginnen ze langzamerhand toch in te zien dat het gáát, zoals Burger doet, dat het mogelijk is op de Limburgschen bodem, dien zij voor niets anders geschikt hielden dan voor den verbouw van rogge, haver en aardappelen, ook tarwe en karwij te telen, voortbrengselen, waarvan de verbouw tot voor korte jaren niet mogelijk of althans niet lonend werd geacht.

Dat het mogelijk is, weten ze nu allang; dat het lonend moet zijn, beginnen ze ook te begrijpen. Want zij, die, toen Burger zich onder hen vestigde, in koor uitriepen dat hij 't geen drie jaar zou uithouden op zijn boerderij ter grootte van 48 H.A., die hij tegen een jaarlijksche huursom van f 1350 pachtte voor den tijd van 6 jaren met 12 optiejaren, hebben kunnen zien, dat hij, nadat de eerste jaren verstreken waren, gebruik gemaakt heeft van zijn recht om nog twaalf jaren te blijven. Ze mogen dus gerust besluiten dat het hem goed gaat, al betaalt hij dan per jaar en per H.A. f 37.50 aan pacht en al schroomt hij niet om telkens maar weer zeer hoge bedragen aan mest uit te geven.